

Juventut bullanguera, passional, irreflexiva, generosa, que et dones tota com riu desbordat, que traspases molts cops les fites senyalades per la raó, com més bull el foc de la teva sang, com més passional és el teu impetuós temperament, més curta sol ésser la teva durada. Com fugitiva claror del llamp, il·lumines un instant l'espai, però la teva claror no dura com la claror refulgent d'un estel, que torna a ressorgir sempre clara i serena, en mig de la blavor de la immensitat. Més, si la passió desenfrenada del teu impuls és curulla de l'ideal d'un esperit sa, la teva raó s'imposa i encarrila aqueixa força, convertint-la en un entusiasme vivificant, que vigoritza i allarga la teva durada, fructificant la llavor d'amor que has sembrat, de seguida, i aquesta és la teva recompensa, és la potència que et fa invencible i immortal.

Vellesa jove dels Washington, Gladstone, Wilson i del nostre Macià; joventut eterna de gran ideal, jo et proclamo més

Joventut eterna

Per Joaquim Bas Gich

jove, més potent, més florida, que la d'aquesta joventut que sempre, en totes les seves manifestacions, no es cansa de dir: «Nosaltres, el joves... La nostra joventut...» i que, com cega, sense reflexionar, va endavant, sense mirar el terreny que trepitja, sense altre ideal que la seva set de domini i de cobejança de plaer.

Mireu-los, aquests gegants de joventut eterna! Contempleu-los en la evolució de la seva triomfal carrera! Oberts els seus intel·lectes a tots els impulsos nobles, els seus desitjos no són de domini, sinó d'abnegació i de sacrifici. Gladstone, provinent de família opulenta, deixa de banda el triomf fàcil de la seva candidatura conservadora, per a llançar-se a les aventures de la defensa del liberalisme tan odiat dels seus; Wilson prefereix, al domini imperial del seu país, el seu amor

a la humanitat; Washington desprecia els plaers voluptuosos de la seva joventut i s'entrega a feixucs treballs i desprecia una corona que se li ofereix com agraïment a la seva patriòtica tasca, per a ésser un més dels ciutadans d'una gloriosa democràcia. I Macià, el nostre Macià, prefereix l'exili als avenços d'una carrera brillantment començada i a la vida fàcil del propietari acabalat.

Profèticament deia anys enrera, en el «Centre de Dependents»: «...No en dubteu: En Cambó pot tenir totes les bones qualitats d'un polític, però li manca el què és essencial, l'ideal... Nosaltres el tenim, aquest ideal, i, malgrat ens diguin somniadors, si perseverem en la tasca, nostre serà el triomf.»

Amb triomf immediat o sense aquest, la seva llavor és fructificant i esdevé eterna. L'oportunisme d'en Cambó ja és vell; l'impuls passional i idealista d'en Macià, és jove, és eternalment jove.

Sota la parra

Per Josep M.ª Ruera

The musical score for 'Sota la parra' is a handwritten piece in 2/4 time. It consists of four systems of staves. The first system is marked 'Curtis' and 'Larghetto', with 'gracioso' written below. The second system is marked 'decidit' and 'soltat: llangerissim'. The third system is marked 'decidit', 'crescent', 'energic', and 'delicat'. The fourth system is marked 'dim.'.